

vendigvis blive Rettesnoren, hvis man ikke ganske vil give Afkald paa enhver Begrænsning, hvilket vilde være utilladeligt overfor Forsikringstagerne. —

ad 6) *Lovforsikringens Betydning for andre Forsikringer.* Lovforsikringen har utvivlsomt haft stor Betydning for Udviklingen af andre Forsikringsgrene, og har det sikkert endnu i et vist Omfang, idet Kombinationen af flere Forsikringer medfører en Billiggørelse. Ved Begrænsningen af Præmierne i Henhold til Loven af 1927 vil Selskaberne sikkert i mange Tilfælde kunne tvinges til at tegne Lovforsikring til en Præmie, som ikke dækker Omkostningerne, idet disse væltes over paa andre Forsikringsbrancher, saaledes at Præmien ikke kommer til at dække den hele samfundsmæssige Udgift. Den nuværende Nødvendighed for en Række Selskaber i ogsaa at have Lovforsikring vil imidlertid falde bort, saa snart Konkurrenterne ophører med at have Lovforsikring. Monopoliseres en eller flere Forsikringsinstitutioner, bliver det imidlertid et vanskeligt Spørgsmaal, hvad der skal gøres med deres andre rent private Forsikringer. Blot en vis Personalunion med Hensyn til Ledelse og lokale Tillidsmænd kan give dem et Fortrin i Konkurrencen.

ad 7) *Den Tjeneste, Selskaberne har gjort Ulykkesforsikringen.* Selskaberne har sikkert faaet tilstrækkelig Betaling for deres hidtidige Virksomhed. Efter Anerkendelsesbetingelserne kan Anerkendelsen tages fra dem uden Erstatning, men dette udelukker ganske vist ikke Anvendelsen af lempelige Overgangsregler.

Under Udvalgets Overvejelser har der været følgende tre Muligheder fremme angaaende et andet Grundlag for Forsikringen:

1. Det nuværende System med anerkendte Selskaber opretholdes, dog med den Begrænsning, at udenlandske Selskaber og Selskaber, der tilstræber at opnaa urimelig Fortjeneste, udelades, samt at Betingelserne med Hensyn til Selskabernes Størrelse skærpes.

2. Forsikringen organiseres i nogle faa Forbund, der oprettes i Tilslutning til de forskellige Erhverv og har Monopol til at overtage Arbejdsgivernes Risiko.

Denne Ordning med Forsikringsforbund har sit Forbillede i de tyske Berufsgenossenschaften. Disse omfatter hver et enkelt eller nogle faa ensartede Erhverv. Man opnaar derved at samle Virksomheder med ensartede Risikoforhold indenfor hver Forsikringsorganisation. En Ordning som den tyske forudsætter imidlertid en meget stor Kreds af Arbejdsgivere indenfor de enkelte Erhvervsgrupper, da Administrationen ellers bliver for dyr, og Risikoudjævningen ikke bliver tilstrækkelig effektiv. Ordningen vil derfor næppe kunne overføres fuldt ud paa danske Forhold.

Saaledes som Erhvervslivet har udviklet sig her i Landet, ligger Forholdene saaledes, at nogle Erhverv, f. Eks. Søfart, Fiskeri og Landbrug, hver for sig danner fast afsluttede Erhvervsenheder med særskilte Organisationer, til hvilke der allerede under den nugældende Ordning er knyttet Forsikringsorganisationer, der tegner lovpligtig Ulykkesforsikring under Medlemmernes gensidige Ansvar. Opmærksomheden henledes dog paa, at ca. 40 pCt. af den forsikringspligtige Bjendoms skyld for Landbrugsejendomme er forsikret i Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring, der saaledes er det største Landbrugsforsikringsselskab.

Det har derfor været overvejet, om der kunde oprettes nogle faa store Forsikringsforbund:

- 1 (eller maaske 2) omfattende Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. v.
- 1 omfattende Industri, Haandværk, Handel og private Tjenesteforhold.
- 1 omfattende Fiskeri og Søfart (eller maaske 2).